

Goig de Sant Salvador

Polinyà

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Església parroquial de Sant Salvador de Polinyà
Alçada: 159

Coordenades:

Latitud: 41.558195457027
Longitud: 2.1511305228522
UTM Est (X): 429214
UTM Nord (Y): 4601073

Classificació

Número de fitxa: 08167 - 46
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia: Música i dansa
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Titularitat: Pública
Autoria de la fitxa: Ainhoa Pancorbo Picó
Data de registre de la fitxa: dj., 17/12/2020 - 12:08

Descripció

El dia de la festivitat de Sant Salvador, en acabar la celebració religiosa, s'acostumaven a cantar els goigs dels set gloriosos Sants les relíquies dels quals es guarden al temple. Aquests goigs, però, a diferència dels de sant Sebastià, s'han perdut i en l'actualitat ja no es canten i poca gent els coneix.

Eren com segueix:

Goigs en alabanza dels set gloriosos sants, Il·luminat Confesor, Venerando, Valido, Aureli, Neccari, Probo, y Especios Martyrs. Cuyas Reliquias se veneran autenticament en la Parroquial Iglesia de sant Salvador de Poliñá, Bisbat de Barcelona, en lo endemà de la Festa Major, lo dia 7 de Agost.

Puix que Deu vos coronà / De la Gloria ab resplandors: / Mostreus nostres Protectors / Sants Martyrs en Poliñá. / En las Glorias del Thabór / Nostra Festa principal / Goza gloria molt cabal / Celebran al Salvador; / Ab estos Sants l'endemá / Continuan festas Majors: / Mostreus Exc, / Quant Christo se transfigura / En Thabós Santa montaña / Demuestra virtud estranya / en resplandor, y blancura; / A tal gloria se ajustà / La de estos triunfadors: / Mostreus Exc. / Pera fer mes gloriosa / la sua transfiguració / Allí hy volgué lo Señor / Comitiva molt dichosa; / Profetas, y Apostols triá / Mes dignes de sos anors: / Mostreus, Exc. / Los Sants allí presentats, / De las llums de aquella gloria, / que sols era transitoria, / foren tots illuminats; / Los raigs de estos sants es clá / Ser perpetuos, y millors: / Mostreus, Exc, / Señal del tot verdader / Desta Divina Bondat / Se veu Sant ILLUMINAT / De nostres Sants lo primer; / Al qual debem vererá / Honra gran de Confesors: / Mostreus, Exc. / Sant VENERANDO es molt digne / Ab Sant VALIDO tambe / De nostres cultos, perque / Lo seu Martyri es insigne; / Ab que podem esperà / Ser dignes de sos favors: / Mostreus, Exc. / Sant AURELI, y Sant NECCARI / En lo Cel ja triunfants / Nos farán participants / De son contento plenari; / Per ells lograrem gustá / De nos nectarios sabors / Mostreus, Exc. / Sant PROBO llarch temps probat / En una inmundia presó / Obtingué lo galardó / Quant per fi fou degollat / Cumplidament alcanzá / Del Martyri los primors: / Mostreus, Exc. / Sant ESPECIÓS resplandent, / Com son nom mateix declara, / També en lo Cel nos prepara / De dulçuras un Torrent, / Lo qual cert nos correrà / Si'ns fem sos imitadors: / Mostreus, Exc. / De pedra, de aiguats, y llamps / Esta parroquia devota / Devant vos rendida tota / Vos prega llibreu sos camps / De tots mals llibre será / Tenint tals Intercessors: / Mostreus, Exc. / Puix Déu vos glorificà / Ab los eterns respandors: / Mostreus nostres Protectors / Sant Martyrs en Poliñá.

L'exemplar consultat és una edició de 1790 a càrrec de l'estamper Joan Serra y Nadal del carrer de Santa Anna de Barcelona.

Història

Els goigs són cançons populars o poesies de caire religiós, adreçades als sants, les santes, la Mare de Déu o Crist. Tradicionalment es canten en les festivitats religioses. Acostumen a tenir dues parts: a la primera s'explica la vida, miracles i martiri del sant; mentre que a la segona se li fan peticions de protecció per a la comunitat.

La tradició dels goigs té els seus orígens en la representació dels misteris medievals. La primera vegada que es troba documentada la paraula goigs és a la Crònica de Ramon Muntaner (1325-1328), on consta que ja se'n cantaven, i el primer text conegut al respecte són els Goigs de Nostra Dona, conservats al manuscrit del Llibre vermell de Montserrat (de final del segle XIV). Els gremis i confraries, especialment la del Roser, popularitzen els goigs dels seus patrons respectius. Malgrat tot, els goigs tal i com els coneixem i que es canten actualment, cal situar-la a partir de la determinació del Concili de Trento (1545-1563), per potenciar la pietat popular a través d'aquest tipus de manifestacions litúrgiques.

El gran moment de creació dels goigs fou el segle XVII, quan totes les esglésies parroquials, així com les capelles i capelletes més petites foren dotades d'aquestes manifestacions. Es desconeix el creador de la lletra i la música dels goigs, però quasi bé tots foren editats per impremta durant les primeres dècades del segle XX, i les músiques foren recompostes i arrançades també durant aquest període.

GOIGS EN ALABANZA

DELS SET GLORIOSOS SANTS,
ILLUMINAT CONFESOR, VENERANDO, VALIDO, AURELLI,
NECCARI, PROBO, Y ESPECTIÓS MARTYRS,
Cuyas Reliquias fe veneran autenticament en la Parroquial Iglesia de
Sant Salvador de Poliñá, Bisbat de Barcelona, en lo endemá
de fa Festa Major, lo dia 7. de Agóft.

Puix que Deu vos coroná
De fa Gloria ab resplandors:
Moltreus nostres Protectors
Sants Martyrs en Poliñá,
En las Glorias del Thabór
Nostre Festa principal
Goza gloria molt cabal
Celebrant al SALVADOR;
Ab estos Sants l'endemá
Continuan festas majors:
Moltreus, &c.
Quant Christo se transfigura
En Thabór santa montaña
Demoltra virtud estraña
En resplandor, y blancura;
A tal gloria se ajusta
La de estos triunfadors:
Moltreus, &c.
Pera fer mes gloriosa
La sua transfiguració
Alli hy volgué lo Señor
Comitiva molt dichosa;
Profetas, y Apóstols triá
Mes dignes de fos amors:
Moltreus, &c.
Los Sants alli presentats,

De las llums de aquella gloria,
Que fols era transitoria,
Foren tots illuminats;
Los raigs de estos Sants es clá
Ser perpetuos, y millors:
Moltreus, &c.
Señal del tot verdeder
Desta Divina Bondat
Se veu Sant ILLUMINAT
De nostres Sants lo primer;
Al qual debem venerá
Honra gran de Confesors:
Moltreus, &c.
Sant VENERANDO es molt digne
Ab Sant VALIDO tambe
De nostres cultos, perque
Lo seu Martyri es insigne;
Ab que podem esperá
Ser dignes de fos favors:
Moltreus, &c.
Sant AURELLI, y Sant NECCARI
En lo Cel ja triunfants
Nos farán participants
De son contento plenari;
Per ells logrerém gustá
De fos neccarios labors:

Moltreus, &c.
Sant PROBO llarch temps probat
En una inmunda presó
Obtingué lo galardó
Quant per si fou degollat,
Cumplidament alcanzá
Del Martyri los primors:
Moltreus, &c.
Sant ESPECTIÓS resplandent,
Com son nom mateix declara,
Tambe en lo Cel nos prepara
De dulçuras un Torren,
Lo qual cert nos correá
Si'ns fem fos imitadors:
Moltreus, &c.
De pedra, de aiguats, y llamps
Esta Parroquia devota
Devant vos rendida tota
Vos prega libreu fos camps;
De tots mals libere farà
Tenint tals intercessors:
Moltreus, &c.
Puix Deu vos glorificá
Ab los eterns resplandors:
Moltreus nostres Protectors
Sants Martyrs en Poliñá.

V. *Lætamini in Domino & exultate Iusti.* R. *Et gloriámini omnes vestri corde.*

OREMUS.

Deus, qui nos annua SS. Martyrum, quorum Reliquias veneramus, solemnitate iustificas: concede propitius, ut quorum gaudemus meritis, accendamus exemplis. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Barcelona: Per Joan Serra y Nadal Estamper, en lo carrer de Santa Anna, en lo Añ 1790.